

ideer, om, hvad man kan gøre, om, hvilke forslag man har.

Det er faktisk den type struktur, jeg håber vil blive dannet i kommunerne og i regionerne, så man ligesom bruger al den kraft og de konkrete udfordringer til at gennemføre eksperimenter. Hvis vi nu tager Ærø – nu ser jeg på hr. Kalnæs, når jeg siger det – var det jo ikke blevet til noget, hvis det skulle have været besluttet i København, aldrig, aldrig, og sådan tror jeg der er masser af andre eksempler, hvor det her med energieffektivitet og energibesparelse netop kun er blevet til noget, fordi man har mobiliseret lokale kræfter. De kan så igen blive inspireret af den centrale planlægning, støtteordninger, beslutninger truffet her i Folketinget, Elsparefondens virksomhed og måske også af højden af de grønne afgifter, for det er klart, at det sidste jo også spiller en væsentlig rolle, når vi taler om energibesparelse.

Med hensyn til alt sammen tror jeg, det er den rigtige balance at give både det centrale og det decentrale led vægt. Så jeg deler altså ikke den skepsis over for kommunerne, som hr. Behnke giver udtryk for. Den deler jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det lokale engagement, når det gælder om at skabe nye ting, lave nye forsøg på energiområdet osv., tror jeg er en stærk kraft, og det tror jeg er vigtigt.

Når det gælder elspareindsatsen, hvor vi bruger forbrugernes kroner og offentlige kroner som tilskyndelsesmekanismer osv., vil jeg gerne høre ministeren, hvordan han forestiller sig at lave en ordentlig løbende evaluering af, at man rent faktisk får noget for de penge.

Jeg har ikke noget imod hygge, jeg har ikke noget imod det, jeg tidligere på dagen har kaldt økologisk kratluskeri, men jeg vil gerne have et system, som, når vi bruger offentlige kroner på det, vi er sikre på fortrænger tilstrækkelig meget CO₂ for pengene. Hvordan får vi lavet en løbende evaluering af det her område, så vi er sikre på, at det giver resultater, og hvis man ikke får resultater, kan man ikke få pengene stillet til rådighed?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Al respekt for ministerens modeleksempel, men hvad forestiller ministeren sig der skal ske de

steder, hvor kommunen både står for elforsyningen og for varmforsyningen og jo indirekte også ejer gasforsyningselskabet? Hvem er det, der skal sidde omkring bordet i de kommuner? Og dem er der altså temmelig mange af. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at mange af vores gasselskaber og elskaber jo rent faktisk i dag tjener penge ved at give energirådgivning til virksomhederne, fordi virksomhederne betaler for det. Det kommer de rådgivende ingeniører og brokker sig over til os. Nu forestiller man sig, at forsyningselskabet i stedet skal betale for et sekretariat, hvor virksomhederne kan komme hen og få gratis rådgivning.

Jamen det hænger jo ikke sammen. Så hyggeligt, som man forestiller sig det erovre på Ærø osv., er det desværre ikke ret mange steder i landet, og derfor savner Folketinget stadig væk svar fra ministeren på, hvad det konkret er, der skal ske de steder, ud over at man træder nogle over tærerne, som fungerer godt i dag, og at man en række steder rent faktisk får en masse kommunale embedsmænd til at sidde og snakke med hinanden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 275: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Udligning af miljøvenlig elektricitet m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 12/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Lovforslaget indeholder fire elementer:

For det første udligning af udgiften til miljøvenlig elproduktion mellem Øst- og Vestdanmark. Det betyder, at alle danske elforbrugere kommer til at betale samme merpris pr. kWh forbrug, uanset om de bor øst eller vest for Storebælt.

På grund af den i sig selv udmærkede store produktion af vedvarende energi kan forbrugerne i Vestdanmark kun købe 60 pct. af deres elforbrug på det fri marked, mens østdanske forbrugere kan købe 75 pct. ikke prioriteret el.

Udligningen af de ca. 500 mio. kr. om året sker i to tempi, nemlig første halvdel fra 1. januar 2001 og anden halvdel fra 1. januar 2002.

Socialdemokratiet finder det rimeligt, at alle danske elforbrugere bidrager ligeligt til Danmarks miljørigtige energifremstilling.

For det andet åbner lovforslaget mulighed for, at egenproducenter af elektricitet kun får pligt til at aftage prioriteret el i forhold til det elforbrug, de modtager gennem det kollektive elforsyningsnet.

For det tredje bebyrder loven energiministeren til at fastsætte regler, som sikrer, at aftaler om brug af elforsyningsnettet ikke blokerer for anvendelse af overskydende kapacitet.

For det fjerde bliver der ifølge lovforslaget mulighed for, at biomasseanlæg og andre anlæg til produktion af vedvarende energi, f.eks. havvindmølleparker, kan etableres efter afholdt licitation.

Alt i alt et rimeligt og godt lovforslag, som Socialdemokratiet støtter.

Peter Hansen-Nord (V):

Venstre støtter også nr. L 275. Der er ikke bare tre ting, der er fire ting i samme lovforslag. Der er en af dem, jeg ikke er så meget bekendt med andet end fra aviserne, men jeg tager dem i den rækkefølge, de står i lovforslaget.

Udligning af aftagepligten til den miljøvenlige elektricitet har jo været diskuteret i forligskredsen efterfølgende. Hvad skal man sige om det som sjællænder? Man skal vel sige det om den del af forslaget, at det er et kompromis, hvor man har forsøgt at imødekomme forskellige ønsker i erkendelse af, at de er flest vest for Storebælt.

Nu er det jo sådan, at alle nu kan handle el på tværs af Storebælt, så effekten vil vi selvfølgelig

gelig komme til at se, men vi vil også se, at effekten stille og roligt fader ud, efterhånden som VE-markedet kommer til at fungere.

Så er der det næste punkt: egenproducenters pligt til at aftage miljøvenlig elektricitet. Der er jeg særdeles glad for at kunne konstatere, at en række virksomheder nu kan køre efter netto-princippet, og jeg er også enig i, at det ikke er meningen, at det så skal betyde, at en række nye brændsler skal introduceres, men at man skal fastholde de her egenproducenter i den brændselssammensætning, som de har haft hidtil. Det er med det i tankerne, denne ting er gennemført, og jeg har også ladet dem vide, at vi bliver meget kedede af det i første omgang, og senere bliver vi alvorligt kedede af det, hvis de begynder at fuske med brændslerne for at opnå endnu større gevinster.

Det tredje punkt, regler til sikring af udnyttelse af den fulde kapacitet i det kollektive net, er for mig sådan lidt nyt. Jeg er klar over problematikken, at der er nogle, der ved at have nogle særlige rettigheder kan gå ind og blokere nettet, og at det især har givet problemer med im- og eksport, hvor der så er nogle flaskehalse. Jeg er enig i, at det ikke er hensigtsmæssigt, og det har i hvert fald ikke været meningen hos partierne bag elreformen, at det skulle kunne lade sig gøre.

Det sidste punkt, der er behandlet i det her lovforslag, er regler om adgang til at opføre VE-anlæg efter afholdelse af licitation. Der er jeg meget enig i, at det er det markedsinstrument, vi skal bruge. Vi har jo lavet biomasseaftalen. Der er jo beskrevet, at der er et fast element og et variabelt element, og det er for de første anlæg det faste element, vi her taler om, og det kan man jo udmærket gøre rent licitationsmæssigt.

Herudover er det selvfølgelig med henblik på havvindmøller og andet, licitationsmodellen skal bringes i anvendelse.

Vi er helt enige i hensigten med dette forslag. Der er en EU-problematik omkring det, så det varer vel lidt, før det kommer til at træde i kraft, og ministeren kunne måske give os et billede af, hvornår man forventer at disse nye rammebetingelser for støtte til VE og miljøvenlig energi er på plads i Europa-Kommissionen, og samtidig, hvornår en sådan godkendelse kan foreligge, så man kan genfremsætte det her over for EU.

Gitte Seeberg (KF):

Også dette lovforslag kan Det Konservative Folkeparti støtte. Jeg har dog et enkelt spørgsmål til ministeren, og det angår udligningen af omkostninger til den prioriterede produktion.

Jeg vil bare gerne sikre mig, at det lovforslag, som vi nu vedtager, ikke går længere end det, der er vedtaget i aftalen, og heller ikke giver ministeren bemyndigelse til på egne vegne i al fald at gå videre end det, der er aftalt. Det vil jeg bare gerne lige have ministerens bekræftelse på. Det er det ene.

Det andet, som jeg også lige vil kommentere, er spørgsmålet om egenproducenternes betaling til prioriteret strøm. Det fremgår af lovforslaget, at ministeren beslutter, hvornår loven træder i kraft, og at de forskellige delelementer i forslaget kan træde i kraft på forskellige tidspunkter. Dét hører jeg gerne, hvornår man havde tænkt sig at det skulle træde i kraft, for måske var det rimeligt at rette op på den fejl, der er blevet begået for nu mere end 1 år siden, og måske kunne man så give det virkning fra et tidligere tidspunkt.

Anni Svanholt (SF):

Også dette forslag er jo en del af udmøntningen af den aftale, der er indgået af en række partier, og som SF er med i.

Den indeholder forskellige elementer, men det, jeg sådan her i særlig grad vil understrege, er det vigtige i at lave en udligning af omkostningerne ved den miljøvenlige og vedvarende energi, og at der sker en udligning på landsplan. Det er jo heldigvis blevet sådan, at alle elforbrugere i dette land – almindelige store og små forbrugere og industri og landbrug – jo skal være med til at betale for den vedvarende energi.

Det er vi meget tilfredse med, for vi mener, at der bliver tale om, at der skal produceres mere vedvarende energi, og så er det også klart, at der må være en udligning af omkostningerne på landsplan. Det følger helt naturligt af det, og vi synes, det er godt; at det nu også bliver sat på plads i dette forslag.

Vi støtter lovforslaget.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti har ikke modtaget nogen høringsvar til dette lovforslag. Jeg ved ikke, om det gælder alle partierne. Nu har jeg været inde i påsken, og jeg har ikke set noget, og her til morgen var der heller ingen høringsvar, og

hvis de ikke foreligger, og det tror jeg ikke de gør, så må jeg påpege, at det er aldeles uacceptabelt.

Forslagets første del er nok den mest problematiske for Dansk Folkeparti, for det drejer sig jo om at sende en ekstra regning på ikke mindre end 500 mio. kr. over 2 år på dyr vindmøllestrøm fra Jylland og Fyn til Østdanmark.

Men den tredje fase på yderligere 200 mio. kr. for miljøvenlig strøm fra de decentrale kraftvarmeværker er ikke medtaget endnu, og jeg ved så ikke, hvornår det kommer, men det kan vi måske høre lidt om, for jeg har jo set et beløb på 700 mio. kr., i alt to gange 700 mio. kr., et til Østdanmark og et til Vestdanmark, og det giver jo så på landsbasis 1,4 mia. kr. for såkaldt miljøvenlig el.

Dansk Folkeparti har jo hverken lod eller del i de pristillæg, der ligger til grund for disse udligningsordninger, så derfor kan vi ikke deltage i udligningen.

Tilsyneladende slipper storforbrugerne billigere, end hr. og fru Jensen gør, da der i loven er en særlig reduktionsregel til det formål. Og politikerne her på Christiansborg lever tilsyneladende i en tryk overbevisning om, at hr. og fru Jensen ikke så let opdager de mange ekstra udgifter, som i en lind strøm bliver pålagt deres energiregninger. Det går jo strygende med at lægge pristillæg efter pristillæg over på den almindelige husholdningsregning.

I øvrigt må jeg påpege, at tre borgmestre fra hovedstadsområdet har protesteret og vil have analyseret de forhold, der ligger bag fordelingen, inden der bliver taget endelig stilling til udligningsbeløbene, og jeg mener, at vi i udvalget bør have en uvidelig undersøgelse eller uvildige beregninger af, om den skillelinje, der siger 250 her og 250 der, er rigtig, eller om det hedder 400 til den ene og 100 til den anden del af Danmark. Det må vi have opklaret.

Så ligger der i øvrigt forslag om, at de industrielle egenproducenter, der producerer el ved biogas og biomasse, kan vælge at bruge netto-princippet i forbindelse med aftagepligten for miljøvenlig el, og det kan Dansk Folkeparti jo kun acceptere, da det jo kun er en tilbagevendende til den ordening, der var før energireformen, hvor energireformens vise fædre tilsyneladende ikke havde tænkt på, at den ville medføre så store millionbeløb, f.eks. for Dalum Papirfabrik. Så det er helt o.k.

Dansk Folkeparti finder det også positivt, at lovforslaget indebærer, at der rettes op på de

flaskehalsproblemer, vi har set i forbindelse med transportkapaciteten for el, således at der bliver adgang for alle til at benytte det kollektive net og netkapaciteten så udnyttes fuldt ud.

Den sidste del af lovforslaget gør de meget vrede halmleverandører glade, for der skal bygges flere biomasseværker, og de to nye biomasseværker har en samlet værdi på 1,5 mia. kr. Ja, Danmark er et rigt land, og halmleverandørerne er jo gået glip af indtægter på op til 500 mio. kr. om året på grund af forsinkelsen.

Havvindmølleplanerne skal også udbydes i licitation, og det er jo helt fint, men stadig vender jeg tilbage til, at den energi, der bliver produceret, skal betales gennem nye pristillæg. Vi mener principielt, at milliarderne til miljørigtig energi ville være uendelig meget bedre brugt i f.eks. den danske sundhedssektor, til de ældre og til andre grupper i samfundet, men vi må jo erkende, at vi tilsyneladende står alene med det synspunkt her i Folketinget.

Alt i alt er vi i Dansk Folkeparti altså negative over for dette lovforslag.

Ebbe Kalnæs (CD):

CD kan også støtte dette lovforslag.

Når der gælder udligningen øst-vest, er der ingen tvivl om, at der i hvert fald i overgangsfasen, indtil vi har nået den ideelle løsning, som vi har vedtaget med en aftagelse efter 80-20-princippet, vil være en overgangsordning, hvor belastningen er større i forhold til den grønne energi vest for Storebælt. Så kan man diskutere, om det er det rigtige beløb, om det er nok osv., men jeg tror, at det, der ligger på nuværende tidspunkt, er en rimelig udgang på det her.

Vi skal så også huske, som jeg tror jeg har nævnt et par gange, at det, at man har opbygget den stærke kapacitet i Jylland, jo også betyder, at man på et senere tidspunkt vil få megen glæde af at levere grøn strøm til det østlige område, og det bliver ikke så dårlig en forretning, når man har apparatet og kapaciteten i orden. Men alt andet lige tror jeg, at det, det er landet på, både er fornuftigt og rimeligt.

Et andet område, som også glæder mig meget, er det, at vi fik rettet en lille skønhedsfejl – men bestemt ikke lille for nogle – og fik netto-princippet tilbage. Der var en række virksomheder, som blev ramt urimelig hårdt her, og jeg synes, det var både behændigt og hurtigt og fornuftigt, at vi fik rettet det igen, så vi ikke har de skævheder, der bestemt ikke var forudsat i det arbejde, der er lavet på det område.

Endelig skal jeg da også sige om halmsiden, at vi selvfølgelig også stadig væk støtter, at vi gennemfører biomasseaftalen op til de 1,4 mio. t, men at jeg også har givet udtryk for, at jeg ikke synes, det gør noget, at vi har været lidt længe om det. Der er og har været visse tekniske problemer på det her område, og at hastigheden ved indførelse af halmen ikke er særlig høj, mener jeg har været fornuftigt, også fordi det er meget omkostningsfyldt og det er en relativt dyr strøm, men halmen, biomassen, skal nok også få sin plads i det danske energibillede.

Så vil jeg i øvrigt ikke bruge så meget mere tid på det andet end sige, at de her ting, som vi nu har fået rettet, synes jeg er vigtige, og hvis vi støder på flere ting, som måske ikke helt virker efter den hensigt, vi har haft, og det gør vi givet, så håber jeg stadig væk, at der vil være en vis imødekommehed. Det er vist nødvendigt.

Hr. Jann Sjursen, Kristeligt Folkeparti, kan ikke være til stede, og jeg skal sige, at han også støtter lovforslaget, og jeg skal også på hr. Jann Sjursens vegne udtrykke uforbeholden glæde over, at biomasseaftalen er kommet på plads.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg bliver nødt til at spørge hr. Ebbe Kalnæs, hvordan han kan få det til at blive en fordel for Vestdanmark, at man producerer grøn strøm derovre. Hvis nu Danfoss skal købe 40 pct. grøn strøm, hvordan kan det så blive en fordel for Danmark eller for Danfoss at skulle købe så meget grøn strøm. Det må da blive en fordel for Danfoss, at vi får en udligning. Det vil jeg godt se om jeg kan få en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Som jeg sagde til udligningssspørgsmålet, så tror jeg, at det beløb, man er landet på i udligningen mellem øst og vest i den overgangsordning, vi har, er en rimelig udgang. For der er tale om en overgangsordning, indtil vi er inde på det maksimale, altså i 2003, hvor vi må aftage 80 pct. sort strøm og 20 pct. grøn. Det bliver kravet, det bliver målet. På det tidspunkt i 2003 er det givet, at kapaciteten til at levere de 20 pct. grøn strøm ikke vil være udbygget og slet ikke på Sjælland. Jeg nævnte i en sidebemærkning, at mine regnestykker fortæller mig, at det, at man i mellemtiden på jysk side har opbygget kapaciteten for udligningen og har produktionsapparatet til den grønne strøm, ikke er så dårligt

at stå med den dag, hvor man skal til at levere for alvor. Det er det, man kan glæde sig over vestpå.

Nu kunne det jo lyde som om, at jeg jo var meget bekymret over at skulle rammes af det her, men det er jeg faktisk ikke; jeg hører til de blide. Og jeg bor på Fyn, så jeg skal også udlignes.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg skal blot ganske kort sige, at Det Radikale Venstre kan støtte dette lovforslag om elementer vedrørende miljøvenlig elektricitet, hvilket er en aftalt opfølgning på elreformen fra sidste forår.

Kim Behnke (FRI):

Jeg skal på vegne af Frihed 2000 slutte af med fire plusser i karakterbogen til ministeren. Vi støtter elementet med udligning mellem øst og vest, og det skyldes ikke kun, at der er fire folketingsmedlemmer valgt i Jylland i vores gruppe, men det skyldes, at det forekom som en urimelighed, at det ligefrem skulle udløse en straf, blot fordi man i Elsam-området havde været mere på mærkerne i retning af at få investeret i vindmøller og anden vedvarende energi. Det forekom ikke rimeligt. Så derfor støtter vi det første element.

Det andet element, om den industrielle kraftvarme, er der fornuft i. Vi har haft samråd om det i udvalget osv. Det er en løsning, som vi kan støtte.

Så er der kabelspørgsmålet. Nu står der jo i bemærkningerne i en lille parentes noget om udlandsforbindelser osv. Vi vil gerne læse det her punkt som Norgesforbindelsen, for det er jo den, der er afgørende: at der kan blive friere adgang til at udnytte den, og at de her bestemmelser så også skal gøre sig gældende, den dag der måtte blive bygget et storebæltskabel, sådan at elektronerne frit kan vandre og blive solgt dér, hvor kunderne vil betale mest.

Man kan sige, at det jo er lidt mærkeligt, at der skal lovgives om det sidste element, nemlig licitationerne. Det burde være en selvfølge, at disse anlæg opføres, efter at der har været afholdt en licitation, så det punkt kan vi naturligvis også fuldt ud støtte.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak for den venlige modtagelse af lovforslaget. Forligspartierne besluttede sig på et ret sent tidspunkt af forhandlingerne

til at tage dette med i aftalen og ville gerne have det til første behandling sammen med de øvrige forslag, og det er baggrunden for, at høringsfristen først udløber i morgen, men jeg skal sørge for, at alle svarene kommer over til udvalget, så medlemmerne kan bruge dem direkte.

Jeg skulle svare fru Gitte Seeberg på spørgsmålet om, hvorvidt man er gået længere end det, der var aftalt med hensyn til udligningen mellem Øst- og Vestdanmark. Det er man ikke. Man har holdt sig strikte til aftalen på det punkt, og det vil sige, at der selvfølgelig er en række udgifter mellem øst og vest, der ikke er udlignet. Det er, om jeg så må sige, den grønne el, man udligner, og dér er det jo rigtigt, som hr. Peter Hansen-Nord har understreget, at det jo kun er en periode, hvor det er aktuelt. Når markedet til sin tid er etableret, vil vi selvfølgelig få den samme pris i hele Danmark. Til den tid tror jeg – det er ikke for at skabe fred mellem fru Helga Moos og hr. Ebbe Kalnæs – at hr. Kalnæs får ret i, at det er til fordel for Vestdanmark, for det er selvfølgelig dér, de fleste producenter vil befinde sig. Det vil sige, at man erhvervsmaessigt vil skabe et bedre grundlag i Vestdanmark end i Østdanmark. Men da der er en række andre faktorer, som trækker til fordel for Østdanmark på andre områder, kan det jo synes meget rimeligt, at det sker.

Jeg er opmærksom på det, der bliver sagt om det geografiske. Jeg hørte med stor interesse, at Dansk Folkeparti altså gik ind for, at jyder og fynboer skulle betale væsentligt mere end folk, der bor på Sjælland. Det var et interessant lighedssynspunkt. Jeg kan forstå hr. Hansen-Nord, der siger: Jeg er sjællænder, så jeg har ikke nemt ved at stemme for det her lovforslag, som mit parti har pålagt mig at være ordfører for og sige ja til. Det kan jeg forstå. Men at man ligefrem vil gøre en dyd ud af, at man er imod en almindelig retfærdighedshandling, det har jeg altså svært ved at se, men jeg har i det hele taget ikke helt nemt ved at forstå fru Aase D. Madsen og hendes parti.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Vi i Dansk Folkeparti finder ikke, at det er en retfærdighed, at nogle skal betale så høje elregninger på grund af en i vores øjne forfejlet energipolitik her i Danmark, hvor vi jo løber med syvmileskrød foran de andre lande af hensyn til den smule CO₂, vi kan nedbringe ved de der 1,4 mia. kr., som betales ekstra. Og så kan jeg ikke

huske, hvad det andet var, ministeren sagde, men det var i hvert fald et af svarene.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det var måske en lidt ironisk bemærkning, jeg kom med, og det skal man passe på med i Folketingssalen. Jeg mente ikke, at jeg skulle være tilsvarende påpasselig, når jeg talte til vores energiminister. Jeg tror, han forstod, hvad jeg mente. Vi har faktisk ikke haft et fælles forslag her tidligere, men jeg synes, at der kan være grund til at nævne, at lige netop det, at priserne kommer til at belaste de områder, der gør de her ting, også skaber en mere nærværende debat og en mere nærværende lokal debat om, hvad det er, man foretager sig.

Så det synes jeg ikke man bare sådan kan sige, for når man laver udligning, så er det jo ligegyldigt, for så er man jo for så vidt ansvarsløs. Den lokale diskussion om vindmøller og vindmølleopstilling, som vi jo altid har haft, vil jo blive endnu stærkere, hvis man vidste, at det også var lokalsamfundet eller i hvert fald området, man boede i, der skulle betale. Ellers kan jeg kun opfordre til, at man i hvert fald følger godt med, når man forhandler energiform, for dér lå det jo fast, hvordan fordelingen skulle være.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bæredygtighedsvurdering i lovforslag.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Ebbe Kalnæs (CD) og Thorkild B.

Fransgaard (FRI) m.fl.

(Fremsat 25/1 2000).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det her forslag kan læses på flere måder. Man kan vælge at se det som udtryk for en markering af, at bæredygtighedsbegrebet ud over miljø også har en social og en økonomisk dimension, som skal medtænkes. Det er en tankegang, som vi også har i regeringen. Desværre kan forslaget også læses på den måde, at det brede bæredygtighedsbegreb skal bruges til at bremse en aktiv natur- og miljøpolitik, hvilket jo vil være en helt uacceptabel konsekvens for regeringen. Men lad mig først kommentere den læsning af forslaget, som tager afsæt i, at det ikke sigter mod en forringet miljø- og naturpolitik.

Som jeg allerede har nævnt, er regeringens udgangspunkt ligesom forslagsstillernes, at bæredygtighed ikke kun handler om miljø. Vi skal også tænke på de sociale forhold. Vi skal have tryghed og social ansvarlighed. Vi skal tænke på velstandsudvikling og økonomisk styrke, men vel at mærke økonomisk vækst uden at der sker en tilsvarende vækst i forurening, affald og energiforbrug. Lad mig på det her punkt blot henvise til det tillæg til regeringsgrundlaget, som vi i øjeblikket har til diskussion, om det holdbare Danmark.

Der er imidlertid nogle svagheder i det konkrete forslag selv set fra dette fælles synspunkt. For det første synes jeg, at forslagsstillernes tilgang er ekstremt bureaukratisk og ekstremt akademisk, når forslagsstillerne vil have, at vi her og nu fra centralt hold skal fastlægge indikatorer for og vurderinger af bæredygtigheden. Det er meget centralistisk, ekstremt bureaukratisk og tungt. Det er et af de forslag, man kan karakterisere som fuld beskæftigelse i den offentlige sektor.